

ud paa den store, øde Plads, faldt hans Øje paa den gamle Voldmølle. Uden at vide af det blev han et Øjeblik staaende midt paa Torvet, uvilkaarligt fængslet af den melankolske Stemning, der hvilede over denne spøgelseagtige Levning fra Fortiden.

Saa gik han langsomt hjem til Høtellet.
